

Elnetreguleringens udvikling

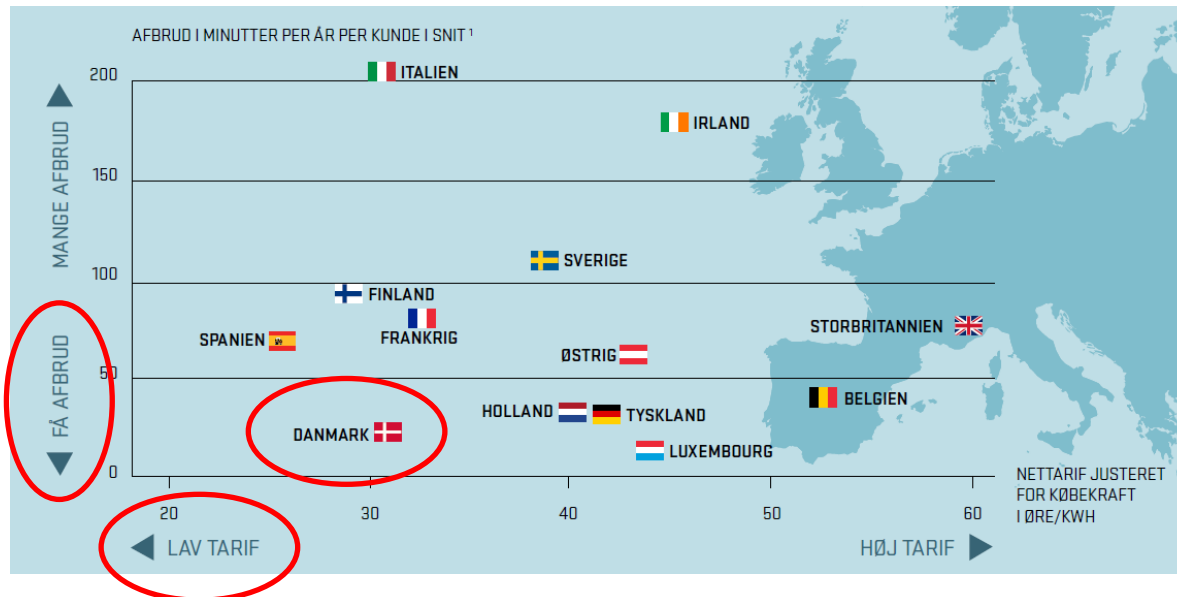
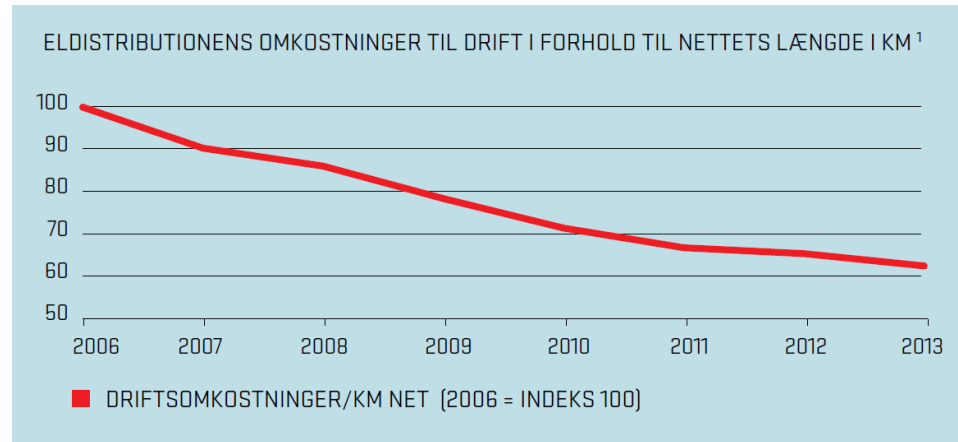
Gå-hjem-møde om god regulering af naturlige monopoler den 24. april 2015

Men der er opnået gode resultater – selvom der også har været mange sten på vejen

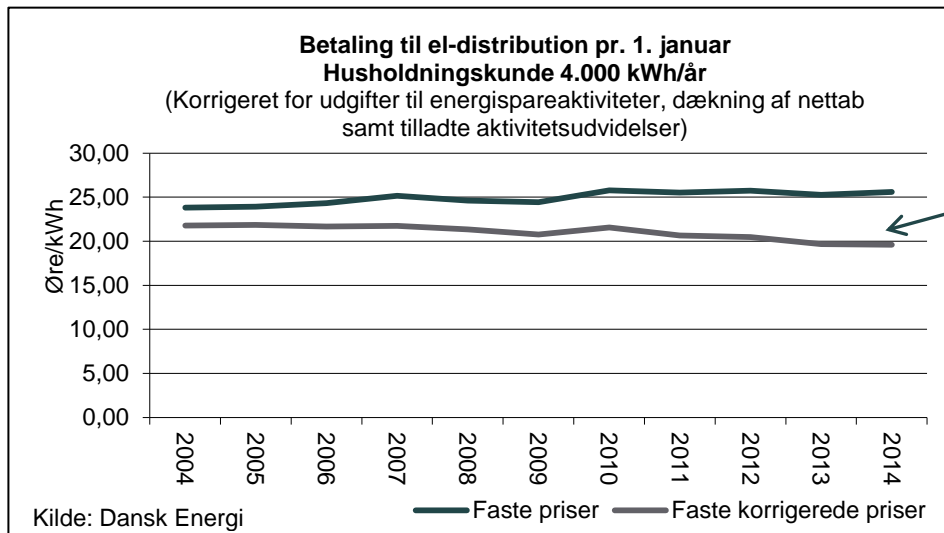
Konsolideringen har været større end landbrugets...

... og omkostninger til drift er faldet med 40 pct. ...

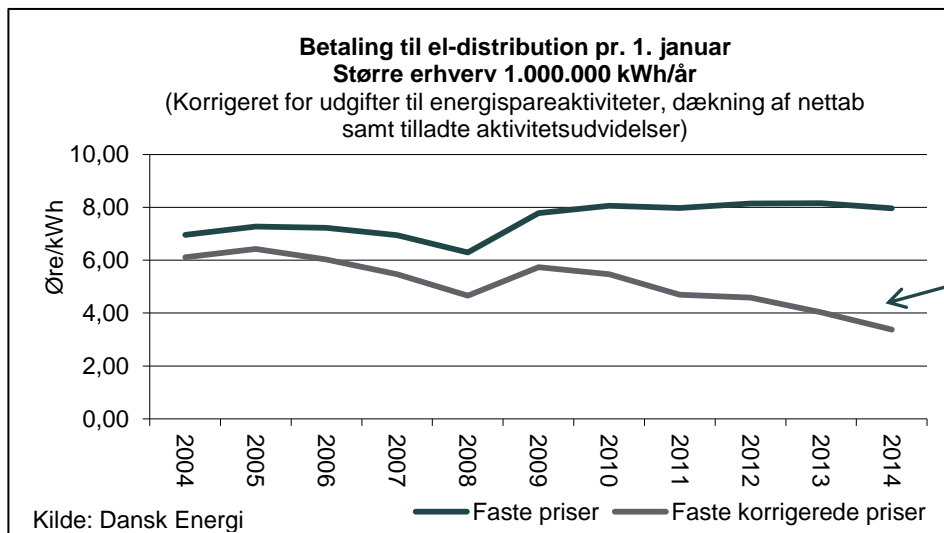

... mens pris og kvalitet fortsat hænger godt sammen – også i et internationalt perspektiv!

Priserne er faldet, når der korrigeres for forhold som pristalsudvikling, aktivitetsudvidelse, og politisk besluttede omkostninger

Priserne er faldet lidt for husholdningskunder

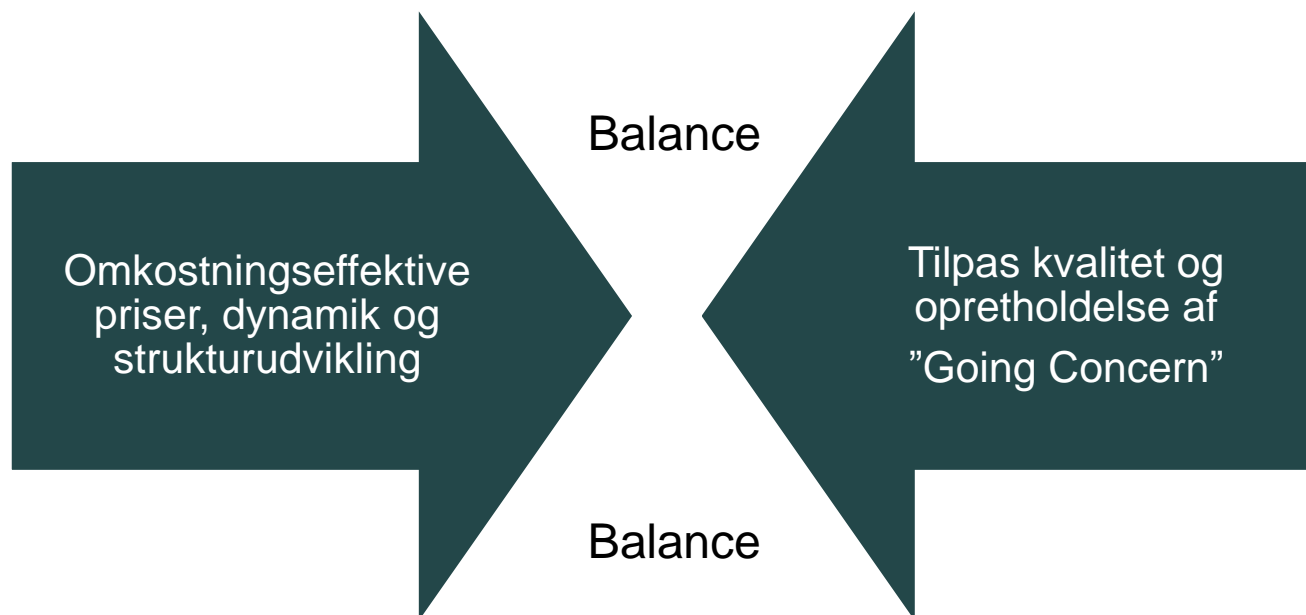

Priserne er faldet markant for større virksomheder

Grundlæggende udfordring ved regulering

Uddrag af monopolteori

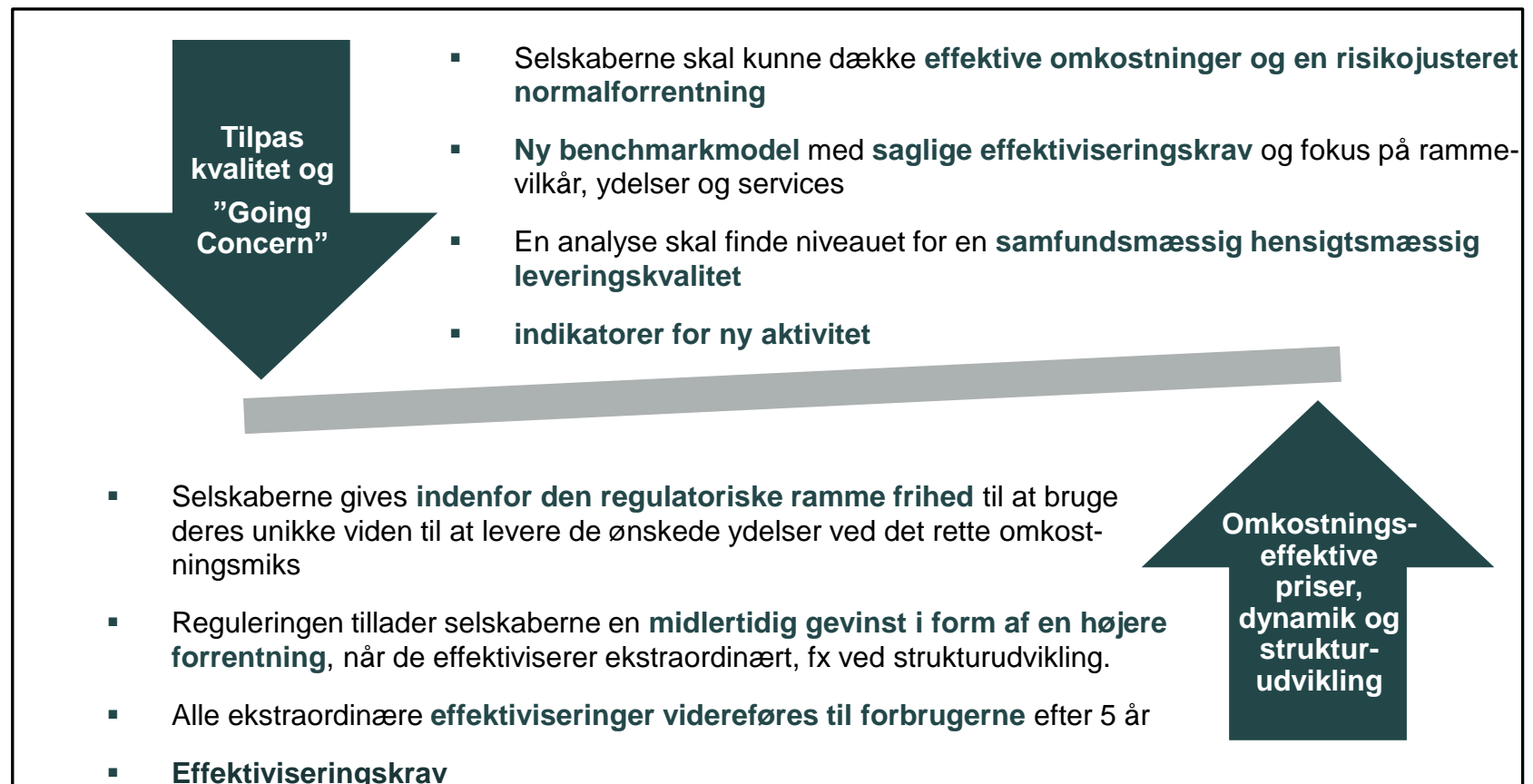
- En grundlæggende udfordring for den gode regulering af naturlige monopoler er at balancere modsatte hensyn:

- Jo større investeringer og jo længere levetid disse har, des vigtigere er det for samfundet, at reguleringen finder den rette balance over et længere tidsperspektiv, og at den samtidig tilstræber stabilitet og forudsigelighed for de regulerede selskaber

Hvordan har Elreguleringsudvalget søgt at finde denne balance?

- Elreguleringsudvalget anbefaler en **incitamentsbaseret regulering**, der udnytter den forretningsbaserede drivkraft/dynamik hos selskaberne til at ensrette mål for brugerne og selskaberne imellem:

Pejlemærke for effektiviseringer

Side: 162 i Elreguleringsudvalgets rapport

Sørg for, at der er incitament til at selskaberne af egen innovativ kraft bruger deres unikke viden om driften m.v. til at hente synergi og effektivitet

Der kan samlet ikke udmåles større effektiviseringskrav til det enkelte elnetselskab end der er potentiale til i det enkelte selskab. Det vil bryde med "Going Concern"

Effektiviseringskrav skal være saglige.

Elementer i den fremtidige regulering, der giver incitament til omkostningseffektivitet

- Rammestyring: Indførelsen af en omkostnings- og en forrentningsramme betyder, at netvirksomhederne i fem år kan opnå en gevinst ved at foretage ekstraordinære effektiviseringer.
- Flexibilitet i netvirksomhedernes omkostningsstruktur: Både i fastsættelsen af indtægtsrammerne og i benchmarkingen behandles investeringer og driftsomkostninger ensartet. Det giver netvirksomhederne incitament til at vælge de mest omkostningseffektive løsninger.
- Ekstraordinære effektiviseringer understøttes: Netvirksomhederne får incitament til aktivt at tilstræbe forbedringer i omkostningseffektiviteten udover det niveau pålagt ved effektiviseringskrav.
- Individuelle effektiviseringskrav understøtter simulering af den konkurrence, som ikke er til stede i naturlige monopoler. Herudover tages der med kravene højde for, at omkostningseffektiviteten varierer mellem netvirksomhederne.
- Generelle effektiviseringskrav understøtter, at produktiviteten i netvirksomhederne ligesom i det øvrige samfund løbende forbedres.
- Saglige effektiviseringskrav: Effektiviseringskravene bør samlet maksimalt fastsættes på et niveau, der sikrer, at indtægtsrammerne over tid hverken er højere eller lavere, end hvad der er nødvendigt for at dække netvirksomhedernes omkostninger ved en omkostningseffektiv drift og et markedsmæssigt, risikojusteret afkast.

Pejlemærke for "Going Concern"

Side: 41 i Elreguleringsudvalgets rapport

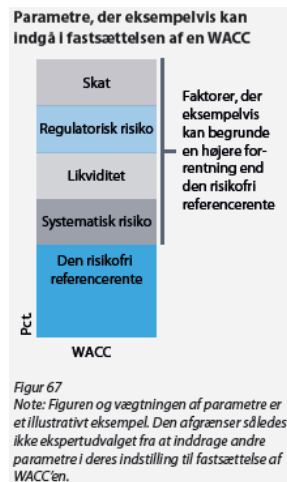
Elnetvirksomhederne skal ved levering af ydelser have dækket deres omkostninger ved en omkostningseffektiv drift og et markedsmæssigt, systematisk risikojusteret afkast

Det grundlæggende princip for reguleringen skal være en incitamentsbaseret rambestyring, dvs. at netvirksomhederne inden for nogle klare rammer får råderum til selv at beslutte, hvordan nettet kan drives bedst muligt. Konkret er rammen for netvirksomhedernes indtjeningsmuligheder i videst muligt omfang givet på forhånd, så netvirksomhederne i en periode kan opnå en øget forrentning, hvis de kan drive nettene mere omkostningseffektivt end forudsat i rammerne.

Et grundlæggende udgangspunkt for fastsættelsen af indtægtsrammerne er, at indtægtsrammerne hverken bør være højere eller lavere end, hvad der er nødvendigt for, at netvirksomhederne får dækket deres omkostninger ved en omkostningseffektiv drift og et markedsmæssigt, systematisk risikojusteret afkast.

Der anvendes femårige reguleringsperioder. De overordnede rammer for indtægtsrammerne fastsættes hvert femte år. Ændringer i reguleringen indføres så vidt muligt ved overgangen til en ny reguleringsperiode efter forudgående høring.

Indtægtsrammerne fastsættes og udmeldes ex ante. Inden for en reguleringsperiode udmeldes netvirksomhedernes individuelle indtægtsrammer årligt og i videst muligt omfang ex ante, dvs. forud for reguleringsåret.

Det er ikke en triviell opgave at fastlægge WACC. Bl.a. skal teori, empiri, markedets syn, og erfaring/ forståelse af den forretningsmæssig risiko inddrages.

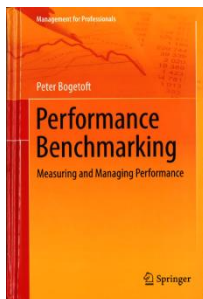
Men implementeringsprocessen må ikke undervurderes! – Her eksempel med benchmarking

Om implementering af benchmarking **anbefaler professor Peter Bogetoft, CBS:**

- Forudsætningen for en god benchmarking er et **godt datagrundlag**, herunder en god konteringsvejledning
- Udarbejdelse af ny benchmarkingmodel foretages af **professionelle** og forudsætter en **velordnet og struktureret proces** (i Tyskland tog processen 4 år fra beslutning til indførelse):
  - **90 pct.** af arbejdet bør være dataindhentning, -validering, modeltests mv.
  - **10 pct.** er selve regnearbejdet
- Benchmarking skal betragtes som **kontrakt mellem branche og regulator** som proxy for forbrugerne, og den bør inddrage **rammevilkår** og måle på **ydelse**
- Succesfuld implementering forudsætter derfor et **tæt samarbejde** mellem regulator og de regulerede selskaber (der har den bedste kendskab til muligheder og begrænsninger)

➔ **Benchmarking er et stort arbejde og kan ikke foregå i et elfenbenstårn!**

Eksempel på opskrift på implementering af benchmark

Det illustreres af benchmarkingprocessen i vandsektoren

- 2010-2011: Udvikling af den første benchmarkmodel – brugt i prisloft 2012
- 2011-2012: Fuld reestimation af modellen til prisloft 2013 ”på baggrund af den usikkerhed der følger af, at udvikle en benchmarkingmodel første gang.”
- 2014: Reestimation af omkostningsækvivalent og tæthedskorrektion – til brug for prisloft 2015.
- 2014: Igangsættelse af projekt om at revidere modellen til brug for prisloft 2018.
  - Arbejdsgruppe med branchen.
  - Konteringsvejledning udsendt december 2014 til omkostninger i 2015 ”*Forsyningssekretariatet har derfor valgt at igangsætte processen med at revidere benchmarkingmodellen nu, således at det er muligt at få et så godt datagrundlag som muligt.*”
  - Liste over costdrivere sendt i høring i februar 2015.
  - Selskaber indberetter data i foråret 2016.
  - Genberegning af modellen i 2016-2017.

En advarsel

Hvis vi ikke gør det grundigt og ordentligt, er der risiko for en ny "Engrosmodel-sag"!